

Świdwin, dnia 14 września 2026r.

OZKS.8120.24.2026

Załącznik nr 1... do Protokołu nr 24
Rady Miasta Świdwin z dnia 16.09.2026

Rada Miasta
Świdwin

W załączeniu przekazuję informację dotyczącą wniosków i rekomendacji wypracowanych przez uczestników debaty konsultacyjnej „Świdwin bez barier”, która odbyła się 17 czerwca 2026 roku w Publicznej Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 2 im. ppor. Emilii Gierczak w Świdwinie.

Z-ca BURMISTRZA MIASTA

Robert Chaiński

Wnioski i rekomendacje zebrane podczas debaty konsultacyjnej „Świdwin bez barier”

W ramach debaty konsultacyjnej „Świdwin bez barier” uczestnicy wskazali najważniejsze problemy i bariery, z jakimi na co dzień spotykają się osoby z niepełnosprawnościami, ich rodziny i opiekunowie. Dyskusja dotyczyła w szczególności dostępności przestrzeni miejskiej i transportu, edukacji, rehabilitacji i wsparcia specjalistycznego, uczestnictwa w życiu społecznym, kulturze i sporcie, funkcjonowania urzędów i instytucji publicznych oraz codziennych trudności związanych z poruszaniem się i korzystaniem z usług dostępnych na terenie Świdwina.

Zebrane opinie wskazują, że poprawa dostępności miasta wymaga działań kompleksowych, obejmujących zarówno likwidację barier architektonicznych, jak i rozwój usług społecznych, edukacyjnych, zdrowotnych i informacyjnych. Istotne jest również zwiększenie świadomości potrzeb osób z niepełnosprawnościami oraz zapewnienie im możliwości pełnego uczestnictwa w życiu lokalnej społeczności.

1. PRZESTRZEŃ MIEJSKA I TRANSPORT

- Czy przestrzeń publiczna w Świdwinie jest dostępna?
- Jakie bariery architektoniczne są największym problemem?
- Co należałoby poprawić w zakresie poruszania się po mieście?

Uczestnicy debaty zwrócili uwagę na liczne bariery architektoniczne oraz problemy dotyczące bezpieczeństwa i komfortu poruszania się po mieście.

Do najczęściej wskazywanych problemów należą:

- ograniczona dostępność Zamku, Poczty Polskiej, dworca PKP, części placówek medycznych, banków oraz niektórych budynków użyteczności publicznej;
- brak pełnej dostępności Urzędu Miasta, w szczególności brak windy;
- mało widoczny podjazd przy budynku ZUS;
- brak dogodnego przejścia na cmentarz od strony ul. Chrobrego;
- niedostosowane parkingi oraz nieprzestrzeganie zasad korzystania z miejsc parkingowych przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami;
- parkowanie samochodów na chodnikach, m.in. w pobliżu przychodni;
- wysokie, nierówne lub uszkodzone krawężniki, szczególnie w obrębie przejść dla pieszych;
- zbyt strome lub nieprawidłowo wykonane podjazdy, mogące powodować uszkodzenia wózków i innego sprzętu pomocniczego;
- nierówna i śliska nawierzchnia z kostki brukowej;
- zły stan techniczny części chodników, ich niewystarczająca szerokość oraz przeszkody w postaci latarni i innych elementów infrastruktury;
- zarośnięte chodniki oraz nieutwardzone drogi;
- zły stan nawierzchni, m.in. w rejonie ul. Połczyńskiej;

- brak wystarczającej liczby ławek umożliwiających odpoczynek podczas przemieszczania się po mieście;
- niewystarczająca liczba koszy na śmieci;
- brak dodatkowych poręczy przy schodach i ciągach komunikacyjnych;
- zbyt ciężkie i zbyt wąskie drzwi;
- brak wind w części budynków mieszkalnych;
- niewystarczająca liczba bezpiecznych i dostępnych przejść dla pieszych;
- zbyt krótki czas wyświetlania zielonego światła na niektórych przejściach;
- brak sygnalizacji dźwiękowej dla osób niewidomych i słabowidzących;
- niewystarczająca widoczność na przejściach dla pieszych;
- zagrożenia wynikające z poruszania się hulajnóg i rowerów po wspólnej przestrzeni z pieszymi;
- brak dostatecznego rozdzielania ruchu pieszego i rowerowego;
- brak osoby przeprowadzającej dzieci przez przejścia dla pieszych w rejonie szkół;
- brak właściwego zimowego utrzymania części chodników, w szczególności przy niezabudowanych działkach;
- przewody i okablowanie wykorzystywane podczas wydarzeń miejskich, które utrudniają poruszanie się osobom na wózkach oraz osobom z ograniczeniami ruchowymi;
- brak dostępnego transportu miejskiego przystosowanego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
- zbyt długie ciągi komunikacyjne prowadzące do części sklepów i usług oraz brak dogodnych skrótów.

Rekomenduje się:

1. przeprowadzenie kompleksowego audytu dostępności przestrzeni miejskiej i budynków użyteczności publicznej;
2. sukcesywne obniżanie i profilowanie krawężników przy przejściach dla pieszych;
3. stosowanie nawierzchni równych, antypoślizgowych i bezpiecznych dla osób korzystających z wózków, balkoników i innych urządzeń wspomagających;
4. likwidację uszkodzeń chodników i innych ciągów komunikacyjnych;
5. uwzględnianie zasad projektowania uniwersalnego już na etapie projektowania i remontowania dróg, chodników oraz budynków;
6. zwiększenie liczby ławek, szczególnie przy ul. Wojska Polskiego, 3 Marca i Popietuszki;
7. zwiększenie liczby koszy na śmieci;
8. montaż dodatkowych poręczy i uchwytów w miejscach wymagających wsparcia podczas poruszania się;
9. poprawę oznakowania podjazdów i wejść dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami;

10. instalację wind lub innych urządzeń transportu pionowego wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe;
11. rozwój inteligentnych przejść dla pieszych oraz sygnalizacji świetlnej wyposażonej w sygnały dźwiękowe;
12. wydłużenie czasu zielonego światła na przejściach wymagających takiej zmiany;
13. rozważenie dodatkowej sygnalizacji świetlnej, m.in. w rejonie ulic Armii Krajowej i Cmentarnej;
14. zwiększenie nadzoru nad prawidłowym korzystaniem z miejsc parkingowych dla osób z niepełnosprawnościami;
15. poprawę zimowego utrzymania chodników i ciągów pieszych;
16. stworzenie systemu transportu miejskiego dostosowanego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
17. zapewnianie bezpiecznych ciągów komunikacyjnych podczas imprez miejskich;
18. montaż progu zwalniającego przy ul. Popiełuszki, po wcześniejszej analizie bezpieczeństwa ruchu;
19. zapewnienie bezpiecznego przeprowadzania dzieci przez przejścia dla pieszych w rejonie szkół.

2. EDUKACJA, REHABILITACJA I WSPARCIE

- Jak oceniacie dostępność wsparcia dla dzieci i dorosłych z niepełnosprawnościami?
- Czy dostęp do rehabilitacji i specjalistów jest wystarczający?
- Jakiego wsparcia najbardziej brakuje?

Uczestnicy konsultacji wskazali na niewystarczającą dostępność rehabilitacji, terapii oraz specjalistycznego wsparcia dla dzieci i osób dorosłych z niepełnosprawnościami.

Za szczególnie istotne uznano:

- brak odpowiedniej oferty warsztatów terapii zajęciowej dla osób po ukończeniu 18. roku życia;
- potrzebę rozwoju Środowiskowego Domu Samopomocy, w tym miejsc przeznaczonych dla osób w spektrum autyzmu;
- konieczność tworzenia grup terapeutycznych dostosowanych do poziomu funkcjonowania uczestników;
- niewystarczającą liczbę miejsc w placówkach zapewniających terapię i opiekę;
- brak zakładu pracy chronionej lub podobnych form zatrudnienia wspieranego;
- brak wystarczających środków na rehabilitację prowadzoną w szkołach;
- brak szkoły średniej lub klas terapeutycznych zapewniających odpowiednie wsparcie uczniom z niepełnosprawnościami;
- ograniczoną dostępność rehabilitacji finansowanej przez NFZ;
- długie terminy oczekiwania na świadczenia zarówno w ramach NFZ, jak i prywatnie;

- niedostateczną dostępność psychologów, psychiatrów dziecięcych, neurologów, pulmonologów i innych specjalistów;
- brak stałej opieki pielęgniarstwa w szkołach i innych placówkach edukacyjnych;
- niewystarczające wsparcie instruktorskie podczas zajęć na basenie;
- niedostateczną dostępność informacji dotyczących możliwych form pomocy;
- przekazywanie informacji o dostępnych usługach przede wszystkim w sposób nieformalny;
- brak jednego miejsca lub osoby udzielającej kompleksowych informacji o dostępnych formach wsparcia;
- brak odpowiedniej informacji dotyczącej możliwości wypożyczania sprzętu rehabilitacyjnego;
- potrzebę utworzenia miejsca służącego wymianie informacji dotyczących m.in. zamiany mieszkań;
- potrzebę ograniczenia nadmiernego hałasu i tworzenia stref ciszy, szczególnie dla dzieci i młodzieży w spektrum autyzmu.

Rekomenduje się:

1. zwiększenie liczby miejsc w warsztatach terapii zajęciowej i innych placówkach wsparcia dziennego;
2. rozwój oferty Środowiskowego Domu Samopomocy, w tym wsparcia dla osób w spektrum autyzmu;
3. utworzenie grup terapeutycznych dostosowanych do możliwości i poziomu funkcjonowania uczestników;
4. rozwijanie rehabilitacji dzieci i młodzieży w placówkach oświatowych;
5. zapewnienie stałej lub regularnej opieki pielęgniarstwa w szkołach;
6. rozwój klas terapeutycznych i innych form edukacji ponadpodstawowej dostosowanej do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
7. zwiększenie dostępności psychologów i innych specjalistów;
8. rozwijanie lokalnych form terapii i rehabilitacji, ograniczających konieczność wyjazdów do innych miejscowości;
9. zapewnienie odpowiednio przygotowanych instruktorów podczas zajęć sportowych, w tym zajęć na basenie;
10. stworzenie ogólnodostępnej bazy informacji o dostępnych świadczeniach, specjalistach, rehabilitacji, sprzęcie oraz innych formach wsparcia;
11. stworzenie lub rozwinięcie systemu wypożyczania sprzętu rehabilitacyjnego;
12. rozwój systemu mieszkań treningowych i wspomaganych;
13. zwiększenie dostępności opieki wytchnieniowej dla rodzin i opiekunów;
14. tworzenie w placówkach edukacyjnych miejsc wyciszenia dla osób szczególnie wrażliwych na bodźce.

3. ŻYCIE SPOŁECZNE, KULTURA I SPORT

- Czy osoby z niepełnosprawnościami mają możliwość aktywnego uczestnictwa w życiu miasta?
- Jakie bariery występują w dostępie do wydarzeń kulturalnych i sportowych?
- Co warto zmienić?

Uczestnicy debaty wskazali na ograniczone możliwości aktywnego uczestnictwa osób z niepełnosprawnościami w wydarzeniach społecznych, kulturalnych, rekreacyjnych i sportowych.

Wśród najważniejszych problemów wymieniono:

- brak odpowiedniej oferty kolonii, świetlic, klubów i zajęć organizowanych w okresie wakacyjnym;
- brak możliwości pełnego uczestnictwa w wydarzeniach odbywających się na Zamku;
- ograniczoną dostępność kawiarni zamkowej, czytelni i biblioteki;
- brak kina;
- brak podjazdów umożliwiających osobom na wózkach wejście na scenę;
- utrudniony dostęp do części przestrzeni Zamku;
- nierówne i trudne do pokonania nawierzchnie podczas wydarzeń plenerowych, w tym m.in. „Kaziuków”;
- brak odpowiedniej liczby toalet dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
- brak miejsc wytchnieniowych;
- niedostosowaną infrastrukturę basenu, w szczególności brak podnośnika umożliwiającego bezpieczne wejście do wody;
- niedostosowanie części widowni stadionu;
- niewystarczające oznakowanie miejsc i stref przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami podczas wydarzeń;
- niewystarczający przepływ informacji o wydarzeniach kierowanych do osób z niepełnosprawnościami.

Rekomenduje się:

1. zapewnianie podjazdów i innych rozwiązań umożliwiających osobom na wózkach dostęp do scen podczas wydarzeń;
2. wyznaczanie na imprezach plenerowych odpowiednio przygotowanych miejsc z dobrą widocznością sceny;
3. czytelne oznaczanie miejsc przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami podczas wydarzeń zamkniętych i plenerowych;
4. zapewnianie dostępnych toalet, w tym odpowiednio dostosowanych toalet przenośnych;

5. dostosowanie infrastruktury basenu, w tym montaż urządzeń ułatwiających wejście do wody;
6. przystosowanie widowni stadionu do potrzeb osób z ograniczoną mobilnością;
7. zwiększenie dostępności Zamku, biblioteki, czyteln i kawiarni;
8. rozważenie przeniesienia biblioteki lub jej części na parter bądź zastosowania innych rozwiązań zapewniających dostęp;
9. prezentowanie wystaw artystycznych w przestrzeniach dostępnych, np. na parterze, oraz wykorzystywanie ekranów i telebimów do prezentowania wydarzeń odbywających się w niedostępnych częściach budynków;
10. stworzenie ścieżki sensorycznej w dużym parku, z możliwością prowadzenia zajęć pod nadzorem terapeuty;
11. organizowanie wydarzeń sportowych i integracyjnych, takich jak paraolimpiady, seniorady, ogniska i zajęcia plenerowe;
12. organizowanie cyklicznych spotkań i wydarzeń integracyjnych, w tym zabaw tanecznych, zajęć muzycznych i aktywności społecznych;
13. stworzenie dostępnego miejsca gastronomicznego lub kawiarnianego w dużym parku;
14. organizowanie terapii zajęciowej oraz zajęć integracji sensorycznej w przestrzeni otwartej, pod opieką wykwalifikowanego terapeuty;
15. systematyczne przekazywanie informacji o wydarzeniach kulturalnych, rekreacyjnych i sportowych do placówek pracujących z osobami z niepełnosprawnościami;
16. rozwijanie wakacyjnej oferty zajęć, świetlic i klubów dla dzieci, młodzieży i dorosłych;
17. rozwijanie programów szkoleń, staży i zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami.

4. URZĄD I INSTYTUCJE PUBLICZNE

- Jak oceniacie dostępność urzędów i innych instytucji publicznych w Świdwinie?
- Co powinno się zmienić, aby kontakt z urzędami był łatwiejszy?
- Jakie bariery napotykacie podczas załatwiania spraw?

Ocena dostępności

Podczas debaty przywołano siedem podstawowych zasad projektowania uniwersalnego:

1. równe szanse w użytkowaniu;
2. elastyczność użytkowania, uwzględniająca różne możliwości i potrzeby użytkowników;
3. prostota i intuicyjność;
4. czytelna informacja, w tym komunikaty wizualne i dźwiękowe;
5. tolerancja błędów;
6. niski poziom wysiłku fizycznego;
7. odpowiednia wielkość i przestrzeń umożliwiająca dostęp i użytkowanie.

W ocenie uczestników, w skali od 1 do 5:

- Urząd Miasta uzyskał ocenę około 3;
- placówki oświatowe i instytucje publiczne – około 2,5;
- Poczta Polska – 0.

Jednocześnie część uczestników podkreślała, że wiele placówek na terenie Świdwina zostało już w określonym stopniu dostosowanych do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Nadal jednak występują znaczące bariery wymagające dalszych działań.

Zidentyfikowane problemy

Wskazano m.in.:

- brak automatycznych drzwi;
- występowanie schodów i progów;
- brak wind;
- brak lub niewłaściwe oznaczenie podjazdów;
- brak możliwości swobodnego dostępu do części instytucji;
- całkowity lub bardzo ograniczony dostęp do Poczty Polskiej;
- schody i brak odpowiednich udogodnień na dworcu PKP;
- ograniczoną dostępność części banków;
- długi czas oczekiwania na załatwienie niektórych spraw;
- kolejki i ograniczoną możliwość rejestracji w niektórych instytucjach;
- niewystarczającą dostępność usług PCPR;
- trudności w odbiorze dokumentów przez rodziców lub opiekunów osób z niepełnosprawnościami;
- brak odpowiedniej pomocy przy wypełnianiu dokumentów;
- brak osób posługujących się językiem migowym;
- bariery w komunikacji z osobami niesłyszącymi i niedosłyszącymi;
- niedostateczne rozwiązania dla osób niewidomych i słabowidzących;
- brak miejskiego koordynatora ds. osób z niepełnosprawnościami;
- niewystarczającą wiedzę i przygotowanie części pracowników do obsługi osób o szczególnych potrzebach;
- niedostateczną empatię i zrozumienie potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
- trudności części osób w samodzielnym korzystaniu z elektronicznych usług publicznych;
- zbyt małą dostępność bezpośredniego kontaktu z urzędnikiem.

Rekomenduje się:

1. powołanie miejskiego koordynatora ds. osób z niepełnosprawnościami;
2. utworzenie punktu kompleksowej informacji i wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami oraz ich rodzin;
3. organizowanie regularnych szkoleń pracowników urzędów i instytucji publicznych dotyczących obsługi osób ze szczególnymi potrzebami;

4. rozwój kompetencji pracowników w zakresie prostego i zrozumiałego komunikowania się;
5. zapewnienie dostępu do tłumacza języka migowego, w tym w formie zdalnej;
6. dostosowanie oznakowania budynków dla osób niewidomych i słabowidzących;
7. stosowanie kontrastowego oznaczenia stopni i innych potencjalnych przeszkód;
8. rozwijanie systemu oznaczeń dotykowych i ścieżek prowadzących;
9. automatyzację drzwi wejściowych w budynkach, w których jest to możliwe;
10. likwidację progów i innych przeszkód architektonicznych;
11. lokalizowanie komisji orzekających i innych szczególnie istotnych punktów obsługi na parterze lub zapewnienie alternatywnej dostępnej drogi;
12. pomoc urzędników przy załatwianiu spraw elektronicznych;
13. zachowanie możliwości osobistego kontaktu z pracownikiem instytucji;
14. dostosowanie godzin pracy niektórych instytucji do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
15. usprawnienie zasad odbioru dokumentów przez przedstawicieli, rodziców i opiekunów osób, które nie mogą odebrać ich osobiście;
16. pozyskiwanie środków krajowych i europejskich na likwidację barier;
17. zapewnienie równego traktowania wszystkich osób korzystających z usług publicznych.

5. CODZIENNE ŻYCIE I BARIERY

- Z jakimi trudnościami spotykacie się najczęściej w codziennym życiu w Świdwinie?
- Jakie miejsca są dla Was szczególnie niedostępne?
- Co najbardziej utrudnia codzienne funkcjonowanie?

Najczęściej wskazywane trudności

W codziennym funkcjonowaniu uczestnicy konsultacji najczęściej wskazywali:

- wysokie krawężniki;
- wąskie lub nierówne chodniki;
- zarośnięte ciągi piesze;
- brak poręczy;
- ciężkie i wąskie drzwi;
- niedostateczną liczbę wind;
- nieutwardzone drogi;
- brak odpowiedniego odśnieżania;
- zbyt krótki czas zielonego światła;
- brak sygnałów dźwiękowych na przejściach;
- niewłaściwe lub utrudniające percepcję sygnały świetlne;
- słabą widoczność przy przejściach;
- zagrożenia związane z ruchem rowerów i hulajnóg;

- nadmierny hałas;
- brak miejsc do odpoczynku;
- niewystarczającą liczbę miejsc zielonych;
- brak dostępnych toalet;
- brak dostosowanej infrastruktury w części punktów usługowych;
- brak miejsc oferujących tzw. godziny ciszy;
- brak informacji o miejscach przyjaznych osobom z niepełnosprawnościami;
- brak opieki wytchnieniowej;
- brak świetlic i zajęć wakacyjnych dla dzieci oraz dorosłych;
- brak koordynatora wspierającego osoby z niepełnosprawnościami;
- trudności w dostępie do usług świadczonych przez sektor prywatny.

Jako miejsca szczególnie problematyczne wskazywano m.in.:

- Zamek; bibliotekę i czytelnię;
- dworzec PKP;
- Poczta Polska;
- część kawiarni i restauracji;
- publiczne toalety;
- siedzibę zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności;
- Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną,
- ciąg pieszo-jezdny w rejonie pracowni RTG i Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej;
- okolice przejścia dla pieszych przy Hosso;
- przystanek Świdwin-Zamek;

Dodatkowe potrzeby zgłoszone podczas konsultacji

Uczestnicy wskazali także potrzebę:

- montażu większej liczby ławek przy ul. Wojska Polskiego, 3 Marca i Popiełuszki;
- zwiększenia liczby koszy na śmieci;
- montażu odpowiednio dostosowanych toalet przenośnych podczas wydarzeń;
- budowy wind;
- rozwoju mieszkań treningowych;
- instalacji poidetek w przestrzeni publicznej;
- rozwoju sklepów i punktów oferujących specjalistyczny sprzęt oraz artykuły potrzebne osobom z niepełnosprawnościami.

DEBATA

O DOSTĘPNOŚCI W ŚWIDWINIE

**RAZEM TWORZYMYSIASTO
BEZ BARIER – DLA WSZYSTKICH!**

Dziękujemy za udział w debacie!
Wasze doświadczenia i pomysły
pomogą nam budować bardziej
dostępne i przyjazne miasto.

Wasze głosy to ważny krok w kierunku
bardziej dostępnego i przyjaznego Świdwina.

1

PRZESTRZEŃ MIEJSKA I TRANSPORT

NAJWIĘKSZE WYZWANIA

- Niedostępność wielu miejsc (np. zamek, poczta, niektóre przychodnie, PKP), wysokie krawężniki, śliska i nierówna nawierzchnia.
- Brak przejścia na cmentarz od strony ul. Chrobrego, utrudnione parkowanie.
- Zbyt mało ławek, koszy na śmieci i poręczy wspierających.
- Zimą słabo odśnieżone i nieposypane chodniki.

CO WARTO ZMIENIĆ?

- Wprowadzenie niskopodłogowego transportu miejskiego.
- Więcej ławek, koszy i poręczy.
- Lepsza sygnalizacja świetlna (np. ul. Armii Krajowej/Cmentarna).
- Równa, antypoślizgowa nawierzchnia i niższe krawężniki.
- Stała poprawa dostępności już na etapie projektowania.
- Większa egzekucja zasad – np. parkingi dla osób z niepełnosprawnościami.
- Dbałość o zimowe utrzymanie chodników i przejść.

2

EDUKACJA, REHABILITACJA I WSPARCIE

CO JUŻ MAMY?

- Placówki oświatowe oferujące różne formy wsparcia.
- Działający ŚDS oraz możliwość korzystania z terapii i zajęć.

CZEGO NAM BRAKUJE?

- Warsztatów terapii zajęciowej dla osób po 18 r.ż. i ŚDS typu D (dla osób ze spektrum autyzmu).
- Więcej specjalistów i krótszych kolejek – zarówno na NFZ, jak i prywatnie.
- Rehabilitacji w szkołach oraz stałej opieki pielęgniarstwa.
- Informacji o dostępnych formach wsparcia w jednym, łatwo dostępnym miejscu.
- Sprzętu rehabilitacyjnego do wypożyczenia i większej pomocy w jego pozyskaniu.
- Więcej zajęć (np. basen) z opieką instruktora.
- Brak psychologów dostępnych w ramach NFZ.

3

ŻYCIE SPOŁECZNE, KULTURA I SPORT

GŁÓWNE BARIERY

- Brak podjazdów i wind w obiektach kulturalnych i sportowych.
- Niedostępne toalety, trudności z poruszaniem się po nierównych nawierzchniach.
- Brak kina oraz oferty wakacyjnej: koloni, świetlic, klubów i zajęć.
- Trudny dostęp do kawiarni, biblioteki, czytelni czy wystaw.

NASZE POMYSŁY

- Więcej wydarzeń plenerowych i integracyjnych.
- Dostosowanie infrastruktury: podjazdy, windy, toalety, lepsze nawierzchnie.
- Wystawy na parterze lub prezentowane na telebimie.
- Strefy wytchnieniowe oraz ścieżki sensoryczne w parku.
- Więcej informacji o wydarzeniach przekazywanych do placówek.
- Rozwój sportu, paraolimpiady, dyskotek i zajęć dla wszystkich.

4

URZĄD I INSTYTUCJE PUBLICZNE

CO DZIAŁA DOBRZE?

- Część instytucji podejmuje działania na rzecz dostępności.
- Rośnie świadomość i gotowość do zmian.

CO POWINNO SIĘ ZMIENIĆ?

- Stosować zasady uniwersalnego projektowania (7 zasad UE).
- Poprawić dostęp fizyczny: drzwi automatyczne, podjazdy, windy, toalety dostosowane.
- Lepsza informacja – czytelna, także w formie dźwiękowej.
- Szkolenia dla pracowników i większa empatia w obsłudze.
- Ułatwienia w kontakcie z urzędem: mniej formalności, wsparcie w wypełnianiu wniosków.
- Więcej środków na dostępność – także z funduszy UE.
- Możliwość załatwiania spraw zdalnie, gdy to możliwe.

5

CO JESZCZE JEST DLA NAS WAŻNE?

Lepszy dostęp do informacji
o planach i inwestycjach
miasta.

Stały koordynator
ds. dostępności – wsparcie
w dokumentacji i kontaktach
ze specjalistami.

Wspólne inicjatywy
mieszkańców, organizacji
i władz miasta.

Regularny dialog
i konsultacje społeczne.

Empatia, zrozumienie
i współpraca – klucz
do zmian!

**DOSTĘPNOŚĆ TO NASZE WSPÓLNE PRAWO,
A NIE PRZYWILEJ!**

**TWÓRZMY RAZEM
ŚWIDWIN OTWARTY NA WSZYSTKICH!**

